

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/884/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313206327
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6313206327.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivce Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľa S. D., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom D., N. XX, štátneho občana SR, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Urbáni & partners s. r. o., so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého 17, proti odporcovi O. T., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom J. - C., X. C. XXXX/X, štátneho občan SR, o zaplatenie 42.000 € s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 4C/381/2013-66 zo dňa 14. apríla 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 42. 000 € spolu s úrokmi z omeškania, ako aj nahradiť trovy prvostupňového konania, **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, ktorým okresný súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol, ostáva rozsudok okresného súdu **nedotknutý.**

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 1.234,20 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 42 000 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 42 000 € od 22. 07. 2010 až do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 2.520 € a v trovách právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 1.327,44 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa vedený v P., a. s., J. J., č. XXXXXXXXXXX/XXXX, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa zamietol.

Po vykonaní dokazovania okresný súd mal za preukázané, že účastníci konania uzavreli dňa 30. 04. 2010 zmluvu o pôžičke v zmysle § 657 a nasl. Obč. zákonníka. Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ ako veriteľ dňom podpísania zmluvy zaviazal požičať odporcovi ako dlžníkovi sumu 12.000 € bezúročne na dobu 2 mesiacov, teda do 30. 06. 2010. Odporca ako dlžník v deň podpísania zmluvy svojím podpisom na zmluve potvrdil, že prevzal od navrhovateľa ako veriteľa uvedenú sumu. Súčasne sa zaviazal navrhovateľovi ako veriteľovi túto sumu vrátiť najneskôr do 30. 06. 2010. Účastníci konania uzavreli 21. 05. 2010 ďalšiu zmluvu o pôžičke v zmysle ust. § 657 a nasl. Obč. zákonníka, z ktorej vyplýva, že navrhovateľ ako veriteľ dňom podpísania zmluvy, t. j. 21. 05. 2010, požičiava odporcovi ako dlžníkovi sumu 42.000 € bezúročne na dobu 2 mesiacov, teda do 21. 07. 2010. Odporca svojím podpisom potvrdil, že uvedenú sumu prevzal a súčasne sa zaviazal ju vrátiť navrhovateľovi do 21. 07. 2010.

Pri rozhodovaní okresný súd vychádzal z ust. § 489, § 657, § 658 ods. 1 a ohľadom povinnosti zaplatiť úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ a podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. .

Okresný súd ďalej zistil, že zo zmluvy uzavretej dňa 21. 05. 2010 vyplýva, že touto zmluvou sa ruší zmluva o pôžičke uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 30. 04. 2010, a že odporca navrhovateľovi požičanú sumu nevrátil - svoju povinnosť nesplnil napriek tomu, že navrhovateľ ho viackrát vyzýval na vrátenie požičanej sumy, resp. ponúkal mu aj mimosúdne vyriešenie celej záležitosti. Odporca na jeho žiadosť nereagoval, resp. poprel uzavretie akýchkoľvek zmlúv o pôžičke s navrhovateľom. Svoje tvrdenia oprel iba o tú skutočnosť, že s navrhovateľom nikdy žiadne zmluvy o pôžičke neuzavrel a nie si je preto vedomý žiadnych záväzkov voči nemu. Jeho tvrdenia okresný súd považoval len za tvrdenia v teoretickej rovine, pretože ich nepodložil žiadnymi dôkazmi. Naopak, navrhovateľ dostatočne jasným spôsobom preukázal a zdokladoval odkiaľ mal finančné prostriedky, ktoré požičal odporcovi a na preukázanie svojich tvrdení navrhol vypočuť aj svedka XX.O. G., ktorý mal predmetné zmluvy vypracovať a mal byť aj osobne prítomný pri odovzdaní peňazí v celkovej výške 42.000 €. Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k záveru, že odporca mal navrhovateľovi ako svojmu veriteľovi vrátiť požičanú sumu najneskôr do 21. 07. 2010, a keďže svoju povinnosť nesplnil, dostal sa do omeškania dňom 22. 07. 2010. Preto okresný súd zaviazal odporcu spolu s istinou 42.000 € aj na zaplatenie úrokov z omeškania z požičanej sumy od 22. 07. 2010 až do zaplatenia, a keďže navrhovateľ sa domáhal priznania zákonných úrokov z omeškania zo žalovanej sumy už od 21. 07. 2010, vo zvyšnej časti návrh zamietol.

O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O. s. p., keď pri rozhodovaní vychádzal z toho, že navrhovateľ mal neúspech iba v pomerne nepatrnej časti, keď súd jeho návrh zamietol iba pokiaľ ide o uplatňované úroky z omeškania zo žalovanej istiny len za jeden deň.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) odvolanie navrhovateľ. Tvrdil, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutkový stav veci, nesprávne vec právne posúdil, čím sú založené odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p.. Namietal, že navrhnutý svedok XX.. O. G. má byť v konaní vypočutý, aby objasnil pravdivé skutočnosti ako došlo k vzniku tejto spornej veci. Na podklad svojich tvrdení priložil čestné prehlásenie I.. O. G.. Uviedol, že ho získal do sféry dispozície len pred pár dňami. V čestnom prehlásení je uvedené, že síce zmluvy o pôžičke boli uzavreté a vyhotovené jeho osobou v troch exemplároch, ale ako odplata za takto požičané a poskytnuté finančné prostriedky bol prevod kaviarne da Vinci Cafe v Brezne na navrhovateľa, resp. na jeho spoločnosť. Svedok I.. O. G. následne po takomto uspokojení pohľadávky zo strany odporcu v prospech navrhovateľa, čím vyššie uvedená pohľadávka navrhovateľa vo výške 42.000 € bola uspokojená, skartoval vyhotovené tri exempláre vyššie uvedených zmlúv. I.. O. G. naďalej žiadal vo veci vypočuť a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo zmenil.

V čestnom prehlásení zo dňa 24. 06. 2014, ktoré odporca predložil spolu s odvolaním odvolaciemu súdu, podpísaný I.. O. G. čestne prehlásil, že Zmluvy o pôžičke zo dňa 30. 04. 2010 a následne 21. 05. 2010 na sumu v celkovej výške 42.000 € spísal on osobne ako advokátsky koncipient v troch vyhotoveniach na žiadosť navrhovateľa, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že v tom čase bol pripravovaný prevod kaviarne da Vinci Cafe spolu so zariadením a know - how na spoločnosť p. M.. Odplatom za takto vyššie uvedené finančné prostriedky bol prevod vyššie uvedenej prevádzky kaviarne, ktorý bol aj uskutočnený v roku 2010. Čestne prehlásil, že pohľadávka p. D. vyplývajúca zo zmlúv o pôžičke zo dňa 30. 04. 2010 a následne zo dňa 21. 05. 2010 vo výške 42.000 € bola splatená formou vyššie uvedenej odplaty, teda prevodu prevádzky kaviarne da Vinci Cafe v Brezne. Po uskutočnení prevodu prevádzky boli tri exempláre vyššie uvedených zmlúv o pôžičke ním skartované za prítomnosti p. D. a p. T..

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu poukázal na to, že je zjavné, že odporca po doručení rozsudku komunikoval so svedkom G., pretože navrhovateľ nevidí iný dôvod, pre ktorý by došlo k vytvoreniu takéhoto čestného prehlásenia. Preto ho považuje za neverohodné už z tohto dôvodu. V čestnom prehlásení sa uvádza, že zmluvy o pôžičke boli vyhotovené v troch rovnopisoch, podľa č. I. V., 5. odseku, však bola zmluva o pôžičke len v 2 exemplároch. Pritom aj tvrdenia o skartovaní troch exemplárov sú scestné, naviac, keď navrhovateľ konajúcemu súdu predložil v origináli predmetnú zmluvu. Z toho je zrejmé, že nemohla byť zmluva ani skartovaná. Pokiaľ ide o prevod prevádzky da Vinci Cafe v Brezne, tento sa netýkal účastníkov konania, ale iných subjektov - právnických osôb. Preto je

tvrdenie odporcu opäť zavádzajúce a nemajúce žiadny význam pre rozhodnutie vo veci samej. Namietal aj tú skutočnosť, že svedok G. mal zmluvy vypracovať ako advokátsky koncipient, pričom v zmysle Zákona o advokácii mal povinnosť zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie. Taktiež uviedol, že v odpore odporcu proti platobnému rozkazu boli uvádzané zjavne iné dôvody popierania, než aké sú uvádzané v odvolaní. Okresný súd použil zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na dané konanie a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na odlišné právne posúdenie veci. Rozsudok okresného súdu žiadal potvrdiť a zároveň si uplatnil aj právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) odvolanie prejednal v medziach podaného odvolania viazaný jeho rozsahom a dôvodmi v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil a vo zvyšku ponechal nedotknutým z týchto dôvodov :

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, rozsudok náležite odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. a zároveň vec aj správne právne posúdil. Pri rozhodovaní vychádzal z listinných dôkazov, z ktorých mal preukázaný skutkový stav veci a vzhľadom na uvedené správne nepovažoval za dôvodné vypočutie v konaní aj svedka G., ktorého navrhovateľ (v odvolaní odporca) v konaní navrhol vypočuť. Na námietky odporcu uvedené v odvolaní týkajúce sa okolností uzavretia predmetných zmlúv o pôžičke a čestného prehlásenia svedka G., krajský súd nemohol prihliadnuť, nakoľko ním uvedené skutočnosti a dôkazy boli novými skutočnosťami a dôkazom v konaní, ktoré neboli tvrdené a navrhnuté na vykonanie dôkazu v prvostupňovom konaní.

Podľa § 205a ods. 1 písm. d) O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Odporcovi nič nebránilo v konaní, aby ním uvedené skutočnosti a tvrdenia uviedol už pred prvostupňovým súdom a požiadať súd o zadováženie dôkazu výsluchom svedka v konaní (ktorého v prvostupňovom konaní vypočuť nežiadal). Navyše, svedkom G. predložené čestné prehlásenie považuje odvolací súd za nedôveryhodné a účelové vzhľadom k tomu, že sú v ňom uvedené skutočnosti, ktoré sú v rozpore so zmluvami o pôžičke uzavretými medzi účastníkmi týkajúcimi sa počtu vyhotovených rovnopisov predmetných zmlúv. V samotnej zmluve o pôžičke je uvedené, že táto bola vyhotovená v dvoch exemplároch, pričom navrhovateľ súdu predložil spolu s návrhom na začatie konania jedenkrát originál uvedenej zmluvy, to znamená, že nemohli byť v skutočnosti skartované všetky tri originály uvedenej zmluvy tak, ako to tvrdil svedok. Navyše svedok I.. O. G. vyhotovil zmluvy o pôžičke ako advokátsky koncipient, a preto podľa ust. § 23 ods. 1, 8 písm. a) a b) zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii mal povinnosť zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu z tých istých dôvodov v napadnutom výroku.

V nenapadnutom výroku týkajúcom sa čiastočného zamietnutia návrhu navrhovateľa zostal rozsudok okresného súdu ako odvolaním nenapadnutý nedotknutý.

Navrhovateľ bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, a preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia navrhovateľa v odvolacom konaní za dva úkony právnej služby - porada s klientom dňa 08. 07. 2014 a podanie písomného vyjadrenia k

odvolaniu zo dňa 08. 07. 2014 - 2 x 506,21 € + 2 x režijný paušál po 8,4 € + DPH 20% - 205,70 €, všetko spolu 1.234,20 €, ktorú je povinný odporca zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu s poukazom na ust. § 149 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v odvolacom v odvolacom konaní v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a podľa ust. § 10 ods. 1, 3, § 14 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a), ako aj § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004. Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.